

Ch ng 8

C ùng v i âm thanh c a ti ng “tít”, cánh c a trái tim Phùng Nh t Nh t c ng c m ra hoàn toàn.

T Gia Th h t nh mi ng k o cao su dán ch t, v a n ng v a nóng. Phùng Nh t Nh t n a khiêng n a kéo anh t i sô pha, b hai tay ang bám vào ng i cô ra, t ng á l n xu ng, r m r m...

Anh ng ấ xu ng sô pha, mi ng l m b m, “U ng n c...”

H t nh m t a tr .

i khi Phùng Nh t Nh t a n c n, anh ã n m b t ng ó. G n ây, tóc mái c a anh có h i dài, m m m i, che i ôi m t. T Gia Th , ng i ang nh m m t trong gi phút này h t nh m t chàng trai tr không phi n ão u s u.

Nhìn anh nh v y, Phùng Nh t Nh t b ng b ng t nh nh n ra s thay i l n nh t c a anh trong l n anh v n c này là âu. ôi m t anh ch t ch a quá nhi u u t , m m mà tr c gi ch a t ng th y.

Phùng Nh t Nh t ng i x m bên sô pha, a tay kh lay anh, “Gia Th ... Gia Th ... anh có mu n u ng n c không?”

T Gia Th không bu n nhúc nhích, ch “h ” m t ti ng.

Phùng Nh t Nh t l i g i l n n a, anh a tay ra, kéo cô ng ấ vào ng i mình. N c h t vào m t anh, c c r i xu ng, l ch c ch l ch c ch, r i l n vài vòng trên sàn.

Cho dù là say th t hay gi v ng , T Gia Th ấ b n c h t cho t nh táo. Anh m m t, nhìn cô b ng ánh m t v a kinh ng c v a t i h n, “Em làm gì th h ? Anh ã r t khó ch u r i!”

Phùng Nh t Nh t d khóc d c i, hai tay ch ng vào ng c anh nh m d y, a tay lau nh ng gi t n c nhòe nhò t trên khuôn m t anh. Không bi t có ph i do n c b n tung tóe vào m t hay không, ánh m t anh nhìn cô n t, h t nh chú nai con ch u m c.

Phùng Nh t Nh t b anh nhìn n n i l ng ng c au nói, kh ch m vào m t anh, d u dàng h i, “Th t s r t khó ch u sao?”

T Gia Th “ m ” m t ti ng b ng gi ng m i n ng n .

Lòng anh, th t s r t khó ch u.

“V y sau này anh ng u ng nhi u r u nh v y n a. Không ph i anh mu n em thích anh hay sao? Ng i àn ông em thích không u ng nhi u r u nh v y”, ngón tay Phùng Nh t Nh t kh ch m vào môi anh, d u dàng nói.

T Gia Th im l ng nhìn cô, ánh m t có chút m màng.

B t g p anh nhìn mình b ng ánh m t y, ch ng hi u sao trái tim Phùng Nh t Nh t l i au nh dao c a. Cô hít sâu m t h i, a tay che m t anh.

Che m t i, anh v n là chàng trai c a n m x a.

T Gia Th im l ng m t lát, v n tay ra ôm l y cô.

Hai ng i n m trên sô pha, cô n m trên ng i anh, l ng l ng ôm ch t l y nhau.

M t h i lâu sau, Phùng Nh t Nh t kh nói: “Em ph i v , mu n l m r i!”

“Không, ôm thêm m t lát n a... m t lát thôi là c”, T Gia Th vùi m t vào vai cô, gi ng nói ch t ch a m i m t.

M t lát sau, i anh th l ng, tay vô l c r i xu ng sô pha, phát ra âm thanh tr m c, lòng Phùng Nh t Nh t l i b n r n không n r i i.

Cô kéo anh ng i d y, rút c c n c. Anh d a vào sô pha không ch u nhúc nhích, cô ành t c c n c vào tay anh, r i a lên mi ng.

N c mát u ng vào ng t l m, lòng è nén bao âu lo c ng tr nên d ch u h n r t nhi u. T Gia Th tho i mái d a vào sô pha, ôi môi m t l p lách. Anh mím môi, b ng nói, “Phùng Nh t Nh t, em không có l ng tâm!”

Phùng Nh t Nh t ang nh t trong túi xách b r i xu ng t, ng ng u h i l i, “H ? Sao em l i không có l ng tâm?”

“Trần ng p trong u óc anh u là hình nh c a em, nh ng ch t ch a trong u óc em l i ch là ý mu n r i xa anh”, m t anh au áu nhìn lên tr n nhà, y u t m mi ng.

Cho dù anh có không cam lòng nh ng nào, có do d bao nhiêu, thì trong lòng anh c ng ch ch a ng hình nh c a m t ng i con gái duy nh t, là em.

n nay, khi nói chuy n v i m i ng i, T Gia Th ã ôn t n, d u dàng h n r t nhi u, i u b c ng thay i. Nh ng có m t gi ng i u, t tr c n gi anh ch dùng v i m t mình cô, ó chính là gi ng i u c a lúc này, y u t, cao ng o, t i h n, không vui... vô cùng c n cô.

Phùng Nh t Nh t ôm l y túi xách, nhìn anh khép h m t d a vào sô pha, gi ng h t chàng trai tr n m x a, trong lòng rung ng không thôi. Cô th m th dài, t túi xách xu ng, rúc vào l ng ng c anh.

T Gia Th vòng tay lên vai cô.

“T i nay, em ng i có c không?”, anh ti p t c dùng gi ng i u t i h n vô h n ó, áng th ng nói, “Anh không th lái xe, ây l i không đ b t xe, h n n a ã mu n nh v y r i, anh không yên tâm em i ng m t mình. Em yên tâm anh l i m t mình th này sao? Ch ng may anh u ng say n ch t thì làm th nào?”

“ n nói linh tinh!”, Phùng Nh t Nh t nhéo vào cánh tay anh.

Anh kêu au b ng gi ng ng t ngào, sau ó ôm l y cô, ti p t c kh n kho n, “Em ng ây m t hôm nhé! Phòng tùy em ch n!”

Gi ng nói c a anh truy n ra t l ng ng c, tr m th p, lay ng Phùng Nh t Nh t.

Nh t Phàm ã v tr ng, t i nay không nhà, n u cô không v ... h n là c ng ch ng ai quan tâm.

Phùng Nh t Nh t nh m m t l i, d a vào ng c anh.

Cô ã không v nh mong mu n c a anh. Anh l i b t u gi b , lúc thì chau mày ra kêu au u, n m lên ùi cô mát xa, lúc l i h ng ph n ch y vào nhà t m, x n tay áo ích thân c r a b n t m cho cô, còn m t dày mày d n m i cô cùng mình t m.

N a êm, anh c nh y t ng t ng kh p phòng. Phùng Nh t Nh t b anh làm phi n n u óc mu n n tung, h n không th trối anh l i r i ánh cho m t tr n. Khó kh n l m m i dần x p n th a, cô l i nh ra anh còn ch a n t i, th là l i i làm qua quýt cho anh bát m . Trong t l nh c a anh không có n gì c , ch có th p hai qu tr ng gà vào trong ó.

T Gia Th n h t s ch s , m t ng m n c m c ng ch ng còn.

Sau ó, Phùng Nh t Nh t y anh i t m. Trong th i gian này, cô ã t ch i ki u l i m i đ đ mà anh c tình ho c vô ý... giày vò n r ng sáng, c ng coi nh u i c anh v phòng i ng .

T Gia Th mang theo mái tóc v n còn nh n c xu ng sàn, chân tr n ng c a phòng, dán ch t vào c a, b t cô ph i bên anh m t lát m i có th ng . Phùng Nh t Nh t thu đ n qua nhà b p và phòng t m giúp anh, r i vào ng i xu ng bên anh.

Anh kh ng kh ng nh ng cô phòng ng chính, còn mình ng phòng dành cho khách, g i và ch n u m i tinh.

T i thi u gia có dung m o anh tu n nh t thành ph G n m trong ch n s i t t m màu tr ng, nh m m t h ng th ã ng c Phùng Nh t Nh t lau tóc giúp.

Anh chê máy s y tóc n, không ch u s y khô, Phùng Nh t Nh t ch có th l y kh n khô lau t ng chút m t. Anh ang l ng yên nh ã ng say, lúc này b ng ng y, t t khom ng i, a tay ôm l y eo cô.

“Anh h i em... có ph i em l i nh không thích anh n a không?”, chi c kh n che i khuôn m t anh, gi ng nói tr m th p nh trong m ng, “Có ph i v a r i anh l i không bi u hi n t t không?”

Có ph i em... l i chê anh u tr r i không?

Phùng Nh t Nh t nghe anh nói v y, phá lên c i, nói, “Em âu ph i là ph huynh c a anh, cái gì mà bi u hi n t t hay không t t?”

T Gia Th ng ng m t lên nhìn cô, không bi t c m xúc trong anh là gì, khi n lòng Phùng Nh t Nh t qu n th t. Cô d u dàng anh n m lên g i, kéo ch n cho anh, r i hôn nh lên trán, “Anh mau ng i, r t mu n r i y. H n mai g p l i.”

“Lát n a g p l i”, anh n m ó, vui v ch nh l i l i cô nói.

R ng sáng ã là sang ngày m i r i, anh nói không sai.

Phùng Nh t Nh t không tâm, c i r i t t èn, m c a i ra ngoài.

Ng m t n i xa l , v i tính cách c nh giác cao nh Phùng Nh t Nh t, h n là s không ng c sâu gi c. Nh ng ti c là bu i t i cô u ng n a ly r u vang, l i b T Gia Th giày vò m t tr n, qu th t là m t nhồi. Sau khi r a m t, lên gi ng, cô g i u lên g i r i chìm vào gi c ng .

Trong gi c m , cô th y c n nhà b cháy, nóng n c vô cùng. Cô ra s c ch y trong ng l a, nh ng v t ki t s c l c mà v n không th s i c b c l n. M t th y ng n l a cháy xém, lòng cô vô cùng s t ru t, tuy t v ng. Cô kh n n vùng v y r i t nh l i.

Phùng Nh t Nh t m m t nhìn tr n nhà t i en, ang mu n th dài m t ti ng thì bên ng c l p t c truy n n m t c m giác k l i nóng nóng mà tê d i... Cô hét th t thanh chói tai, ng i vùi vào ng c cô l i r t vui v , hít sâu m t h i.

Phùng Nh t Nh t l y h t s c y anh ra, nh ng l i m c áo phông c a anh i ng , r ng thùng thình, v a v n cho anh chui u vào, dù cô có y th nào i ch ng n a thì anh v n chui trong ó.

“T Gia Th ... T Gia Th !”, cô s hã i hết l n, m i th x y ra t ng t khi n cô vô cùng h t ho ng.

T Gia Th nhào lên, h ng ph n th g p bên tai, “ m! Là anh! Anh ày này! Em yêu!”

“T Gia Th , anh buông em ra! Anh ng i x v i em th này!”, Phùng Nh t Nh t kh th t lên r i b t khóc.

T Gia Th h i tách ng i cô ra, không c ng ép, mà ch è cô xu ng, không cho cô ch y thoát. Anh cúi ng i hôn cô, tóc cô r i b i m c n c m t, dính h t lên khuôn m t, anh c ng không ch e bai.

i u này r t có hi u qu v v n i b t an t c n ác m ng b ng t nh c a Phùng Nh t Nh t. S giã gi a k ch li t d n tr nên y u t vô l c. Nh p th c a cô ngày càng g p gáp, cô nh m m t, ng a u th d c.

Mái tóc T Gia Th b i chui trong áo cô mà tr nên bù xù. Trong bóng t i, m t anh r c sáng, n m s p trên ng i cô gi ng nh m t con s t i s n oai phong l m li t.

“Cho anh có c không?”, gi ng anh v a tr m th p, v a d u dàng c u xin bên tai, “Cho anh i mà...”

M t x nam hai m i tám tu i i đi n v i m t x n hai m i tám tu i... Có m t câu nói th nào nh ? , là c i khô d cháy.

K th c, Phùng Nh t Nh t không th y au gì l m, ch c m th y lòng mình vô cùng r i ren, s hã.

B n ch ng gi l i chút nào, m r ng b n thân, m t ng i khác kh m vào c th , có th không s hã không?

T Gia Th l i vô cùng ph n khích. Anh è lên cô, giày vò n t rung núi chuy n. Trong lúc h n lo n, Phùng Nh t Nh t mê man ngh , cách anh ánh th c ng i khác d y còn l i h i h n c cô.

Lúc u cô còn có th kêu rên, van nài, kh n c u, nh ng v sau h u nh ch còn bi t khóc.

T tr c t i gi , cô ch a t ng th y T Gia Th xa l n th , th m chí còn c m th y anh không h yêu mình! Lúc này, rõ ràng anh r t tho i mái, khuôn m t anh tu n y th m chí còn có chút méo mó... B d ng anh lim dim ôi m t th t vô cùng quy n r .

Trong kho ng th i gian n c sôi l a b ng ng ng này, Phùng Nh t Nh t lúc thì c m th y vô cùng t i thân, b i anh không quan tâm n c m nh n c a cô, lúc l i c m th y vô cùng th a mãn, b i cô có th khi n anh m t h n n nh v y.

“Gia Th ...”, cô khàn gi ng thì thào, khoe m t không ng ng r i l .

Gi ng nói c a T Gia Th g p gáp nh ang ánh nhau v i ng i ta, “ m... Anh ây! Tho i mái không, em yêu?”

Anh g i cô là “em yêu”, v a nóng b ng, v a n ng nân.

Phùng Nh t Nh t c m th y ngây ng n, l i có chút e l r t r è, quay m t i không nhìn anh. Nh ng T Gia Th l p t c u i theo, hôn cô, nh mu n nu t tr n l y cô.

“Nói!”, anh bá o ra l nh.

C con tim và thân th Phùng Nh t Nh t u run r y, gi kh c này qu th t là vô cùng h n anh! C n t c gi n khi n cô tr nên l n m t h n, quay m t l i hung h ng tr ng m t v i anh.

Trong phòng t i m m t, ch có ánh sáng t a ra t bóng èn ng góc t ng, ôi m t ng c n c c a cô sáng long lanh. T Gia Th b ng ch c nh mê mu i, ý lo n tình mê, b nhào lên, “Em th t p!”

Phùng Nh t Nh t y anh, không y c thì l i vung tay ánh anh.

Nh ng ánh không l i, nói c ng không nghe, cô ch còn n c xin tha.

Nhi u n m v sau, Phùng Nh t Nh t dùng chiêu này v n thu n bu m xuôi gió. Cô y u t khóc lóc xin tha bên tai, có l i gì hay là mang ra h t, c n n nh n t ngon ng t n âu là ngon ng t n ó. Cu i cùng, cô khóc n g n nh b t t nh, ngh n ngào nói, “... T Gia Th ... Em thu c nhóm máu g u trúc không tìm c nhóm máu phù h p em s ch t...”

Em thu c nhóm máu g u trúc, không tìm c nhóm máu phù h p em s ch t, cho nên anh lái xe ch m thôi mà! ng x y ra tai n n!

Em thu c nhóm máu g u trúc, không tìm c nhóm máu phù h p em s ch t, cho nên anh t i nh y c u i.

Nh nh ng ngày x a c ang tái hi n, th nghi m m t h n trong bóng t i và c c h n khiên T Gia Th th y linh h n c a mình ã thoát ra kh i c th . Linh h n c a anh v n gi ng nh tu i tr c a nhi u n m v tr c, u tr, tin t ng vào tình yêu. Linh h n c a anh yêu ng i con gái n m y, m t tình yêu

thu n khi t vô ng n, nh ng ng th i, anh c ng t nh táo hi u m t i u, ã không còn là n m y n a r i.

Nh ng êm cô c, ki m ch trong m y n m qua, t ng o n ký c n i ti p nhau ch t ùa v . áy lòng T Gia Th nh sóng bi n rít gào, tay l i càng dùng l c, nh nh ng g ã t ng t ng hoang ng vào nh ng êm ó, ôm l y cô, thì th m nh ng l i nh mong bên tai cô.

Phùng Nh t Nh t c m th y mình s p ch t th t r i, lúc này, anh b o gì cô s nói n y, gi ng t quăng, "... Thích... thích anh nh v y... v nh vi n không r i xa anh..."

Hai ng i tri n miên qu n l y nhau, c hai u không nhìn th y khuôn m t i ph ng. Phùng Nh t Nh t khép hàng mi, m t t m n c. T Gia Th vùi m t vào c cô, sung s ng nh ang chìm trong o m ng mê m.

Ngày hôm sau, khi Phùng Nh t Nh t t nh l i, T Gia Th ã l i ang chui trong ch n.

Phùng Nh t Nh t g n nh là m t ngay l p t c, á nh vào vai anh, "Anh mau d y i... bi n thái!"

Hai ti ng cu i cùng cô nói r t kh , nh ng t "bi n thái" l i nghe r t rõ ràng!

Tên "bi n thái" l m c m ng i d y, vung tay ném thu c thoa ngoài da lên b ng cô, tr ng m t nói: "Anh bi n thái? Bi n thái mà còn bôi thu c cho em?"

Phùng Nh t Nh t li c m t cái, là thu c bôi tiêu viêm, m t cô càng , c cãi, "Bi n thái gi trò!"

T Gia Th tóc tai r i b i ng i ó nhìn cô, sau khi nghe xong, hai con ng i t i s m, c i x u xa, "Gi trò th nào em còn nh không? Bi n thái có khi n em tho i mái không?"

Anh v a nói v a lu n m t tay vào trong ch n, Phùng Nh t Nh t v i vàng thu chân. Sau c ng này, cô m i phát hi n toàn thân mình au nh c ê m. Cô ôm vai, nhìn c th mình, ngoài nh ng ch m t không nhìn th y ra, còn l i u r i rác nh ng v t m p m .

Phùng Nh t Nh t th h t ra m th i.

T Gia Th nh y bén phát hi n ra, li n n m xu ng, kéo ng i không tình nguy n vào lòng, kh nói, " êm qua anh không bi t ki m ch , l n sau s không th n a âu..."

Phùng Nh t Nh t ng nhiên không dám nói nh ng l i i lo i nh "không có l n sau" ch c anh, nh ng trong lòng v n th y chua chát. Cô u o i không

bu n nói chuy n, T Gia Th l i hi m khi nh n n i nh lúc này, c t gi ng d u dàng không ng ng d dành cô.

Gi ng nói c a àn ông vào bu i sáng s m có h i khàn khàn, nghe vô cùng d u dàng, d dành khi n Phùng Nh t Nh t r i n c m t. Cô a tay lên g t l , anh n m l y tay cô, áp vào ng c mình, hôn lên n c m t c a cô.

“Sao v y? Em h i h n à?”, trong gi ng nói m chút ng chất.

Anh tóm l y tay Phùng Nh t Nh t, cô c m t vào c m anh, âm m i ngào ng t, do d nói, “Không ph i... em c ng không bi t là c m giác gì... l n u tiên.”

“Ai mà khôngph i...”, T Gia Th kh l m b m m t ti ng.

Phùng Nh t Nh t b gi ng i u c a anh ch c c i, b ng c m th y giây phút thân m t ch a t ng có trong l ch s th này... th t tuy t!

Sau khi nam n làm chuy n y th t có c m giác k l .

Phùng Nh t Nh t rúc vào lòng anh, không dám nói, nh ng trong lòng y p ng t ngào và m áp. Cô ngh , ây chính là ng i àn ông c a mình.

Cu i cùng c ng có m t tình yêu, là th duy nh t ch thu c v cô trên th gi i này.

“Gia Th ...“, cô ng ng u hôn c m anh, kh gi ng n non.

T Gia Th r t d u dàng, sung s ng “ m” m t ti ng, cúi u hôn cô. Bu i sáng tuy t v i th này, tinh th n c a v T Ma V ng vô cùng t t, gi ng nhanh múa vu t xông vào Phùng Nh t Nh t. Nh ng anh ch ôm cô, t lên môi cô n hôn ph t nh , nh ang c ng n ng món b o v t m ng manh chỉ m tr n c th gi i c a mình, th a m mà kiêu hãnh.

Th t k l ! T Gia Th ngh th m, c m giác khi n tâm tr ng anh còn nh n nh o h n c ham mu n bu i sáng s m này là gì v y?

Hai ng i ch a ng c m y ti ng ng h thì ã t nh, th l c u c n ki t. Phùng Nh t Nh t càng thê th m h n, lúc xu ng gi ng chân cô m m nh n, suýt n a thì ngã khu u. T Gia Th th y v y bèn b o cô xin ngh m t ngày.

Cô không ch u, hai ng i b i chuy n này mà tranh cãi vài câu, lúc ra ngoài, v m t T Gia Th l i âm u.

Phùng Nh t Nh t v a m t m i v a bu n ng , c th l i khó ch u, r d a vào gh ng i, nhàn nh t nói, “ a em v nhà thay qu n áo tr c i.”

T Gia Th ki m ch li c cô m t cái, không lên ti ng. n ngã r phía tr c, xe r vào ng nhà cô, lúc đ ng xe i èn , anh tháo kính râm qu ng lên ng h công t mét.

Hành vi u tr l y v t c gi n bày t au lòng này, Phùng Nh t Nh t ã quá quen thu c. Cô nh n c i a tay c m l y chi c kính râm vô t i kia, g p l i cho anh, r i t vào úng v trí.

Lúc xu ng xe, cô nghiêng ng i hôn lên má anh, kh nói, “Anh lái xe c n th t chút nhé! U ng ít cà phê thôi, ng u ng r u!”

Ng i c v v nào ó cu i cùng c ng quay m t l i, nhìn th ng vào cô, nh ng gi ng nói v n không c t t cho l m, “... L m l i!”

Phùng Nh t Nh t c ng không so o v i anh, hé mi ng c i, tháo dây an toàn r i xu ng xe.

Cô ang m c a xe thì b anh kéo l i. N hôn nóng b ng mang theo c m xúc mãnh li t b n ra b n phía, c h ng c a T Gia Th có chút khàn khàn, “T i anh v n n ón em y!”

Phùng Nh t Nh t b anh hôn n choáng váng, lúc này ch th y ng c mình nóng n mu n tan ch y. Tay cô xoa nh lên g ng m t g n trong gang t c c a anh, m t nóng b ng “ m” m t ti ng.

Gi thì T Gia Th ã vui v tr l i, cô xu ng xe trong l u luy n, b n r n. Nhìn cô b c vào hành lang, anh m i quay u xe, v i v ã n v n phòng.

Phùng Nh t Nh t l y chìa khóa m c a, rón rén b c vào. Lúc này cha Phùng h n v n ang ng , m Phùng ch c ã ra ngoài t p th d c bu i sáng.

Nh ng áng ti c, hôm nay m Phùng nh làm s i c o a n tr ng cho con trai, b i v y, sáng ra bà không i t p luy n mà i ch mua th c n. úng lúc Phùng Nh t Nh t rón ra rón rén b c vào phòng thì ng ph i m Phùng ang t phòng b p i ra.

“ a! Sao con l i t bên ngoài vào v y h ?”, m Phùng kinh ng c h i.

Phùng Nh t Nh t h t ho ng n m c huy t m ch toàn thân u ng ng l u thông, “Con...”, cô l p ba l p b p, u óc tr ng r ng.

M Phùng nhìn b d ng ó c a cô càng hoài nghi. Bà ngh l i, h n m i gi t i hôm qua v n nh g i i n tho i h i t i sao cô còn ch a v nhà, sau ó Nh t Phàm i n tho i v nói mu n mang ít s i c o cho b n h c ngo i t nh trong phòng tr . M Phùng m i tính toán sáng mai nên mua rau gì và nhân bánh gì nên ã hoàn toàn quên m t vi c con gái v n còn ch a v nhà.

“Có ph i t i qua con không v nhà không h ?”, gi ng nói c a m Phùng cao h n vài ph n, v a kinh ng c, v a ph n n .

Phùng Nh t Nh t s hã i n b p chân c ng m m nh n, ch mu n nhanh chóng ch y tr n. Cô v a ch y v phòng v a nói n ng l n x n, “Cái ó... cái gì ... con s p mu n gi làm r i... m , m c b n vi c c a m i !”

M Phùng u i theo vài b c, kéo cô l i, ánh m t s c bén v a quét ã a tay túm l y áo cô, gi t ph ng kh n quàng c ca-rô ki u nam bên trong áo lông ra. Bà b ng ch c hoa m t, trên chi c c tr ng m n c a con gái bà chi chút các đ u m p m ch ng ch t lên nhau. M Phùng hít m t h i th t sâu, a tay giáng cho cô hai b t tai, “Mày v i th ng T Gia Th kia qua êm v i nhau?”

Phùng Nh t Nh t v n ã au nh c kh p mình m y, b m giáng cho hai b t tai l i càng khó ch u, trong lòng kh i d y d ng khí, n th ng, l nh lũng nói, “Đ vâng, có sao không ?”

“Mày b nó ‘ n’ r i?”, m Phùng t c n m c các th th t trên m t co rúm h t l i, càng ánh m nh tay, “Mày là m t a con gái! Mày có bi t x u h hay không h ?”

Phùng Nh t Nh t phút ch c c m th y máu nóng b c lên nh u, bu t mi ng nói, “Con s p ba m i r i, là m t ng i tr ng thành, qua êm bên ngoài c ng là i u r t bình th ng! H n n a, cái gì gi là ‘b nó n r i’ ? Ngay c v n này mà m c ng tr ng nam khinh n nh v y sao?”

Phùng Nh t Nh t t nh ã ngoan ngoãn nghe l i, không khi n cha m ph i lo l ng, tr c gi ch a t ng dùng gi ng i u này nói chuy n v i m Phùng. Bà b ng ngâ ng n c ng i, không dám tin vào m t mình, tr ng m t nhìn con gái.

Cha Phùng b hai m con ánh th c, lúc này ang khoác áo t trong phòng i ra, nói v i hai m con b ng gi ng không v a lòng, “M i sáng s m ngày ra, hai m con bà ã n ào gì th h ?”

M Phùng b c t c nói, “Con gái yêu quý c a h Phùng nhà ông dám cãi l i tôi!”

So v i m Phùng, cha Phùng tr c nay không tâm gì n con gái. M y n m nay, Phùng Nh t Nh t n p tí n v nhà, ông m i có chút coi tr ng a con gái này, nh ng v n không bi t làm th nào hòa h p v i cô. Lúc này cha Phùng c ng không h i rõ u uôi câu chuy n mà nói, “Con nh n l i v i m i, nói l n sau con không dám n a.”

“Con không sai!”, Phùng Nh t Nh t không nhìn cha, bình t nh nói.

ôi lông mày c a cha Phùng gi t gi t, có v nh không ng cô con gái x a nay luôn nghe l i l i ph n kháng mình nh v y.

M Phùng th y th l i càng ph n n , ch vào m i cô m ng, “Mày b qu ám r i! tao xem mày c th này, sau này Th m Hiên còn mu n mày n a không?”

“Con s không theo Th m Hiên, cho dù b n m i tu i không g i c, c i này không g i c, con c ng s không theo anh y”, Phùng Nh t Nh t nín l ng hít m t h i th t sâu, ch m rãi nói, “Anh y t ng thích T Th i. i v i anh y mà nói, con ch là s l a ch n th hai thôi, gi ng nh v trí c a con trong m t m i ng i v y, Nh t Phàm i v i hai ng i m i là quan tr ng nh t, con ch là th hai. T nh n l n, nhi u n m nh v y r i, ch có m t T Gia Th coi con là l a ch n s m t c a anh y, con tuy t i s không v t b anh y.”

Cha Phùng ã không còn nh ai là T Gia Th n a, mê m n ng ó, ch c nhìn con gái, ch c l i nhìn m Phùng.

M Phùng b nh ng l i này c a cô con gái ch c t c n n i s p phát b nh tim, ngón tay run r y, “V y c... tao h i mày, T Gia Th s c i mày sao?”

“Con không bi t”, Phùng Nh t Nh t th p gi ng nói rõ ràng, “Nh ng anh y ch yêu mình con. i u này r t quan tr ng, vô cùng, vô cùng quan tr ng!”

M Phùng không nói nên l i, day day ng c r i ng i ph t xu ng t.

Cha Phùng cu i cùng c ng ph n ng l i, gi n d , m t c c á Phùng Nh t Nh t vào t ng...

N u i l i là tr c kia, Phùng Nh t Nh t ch c ch n s g i 120 a mình n b nh vi n c p c u. Nh ng hôm nay, cô bình t nh vô cùng, ô m l y th t l ng b á trúng và u b p vào t ng, không rên m t ti ng nào, quay v phòng thay qu n áo r i i làm.

Trên ng, cô n hi u thu c mua thu c tiêu s ng, còn mua thu c tránh thai c p t c.

N u b p v n i t ng là m t máu, b p ch n th ng s não, ch t i c ng ch ng có gì không t t, cô tr tính m ng c a mình l i cho h , coi nh xong. V ph n T Gia Th , tr i qua êm qua... h n c ng không còn ti c nu i gì...

B cha p vào l ng, Phùng Nh t Nh t ph i tr n trong phòng v sinh t bôi thu c cho mình. Cô vòng tay ra sau xoa xoa, v a au nh c v a rã r i, c n r ng ch u ng.

Các cô gái i ra i vào bên ngoài, có hai ng i trong nhà v sinh th o lu n v T tr ng Phùng, trong l i nói còn n ch a s ng ng m , k khi T

tr ng Phùng có m t ng i b n trai cao to, p trai, nhà giàu nh v y. Phùng Nh t Nh t ng i ó nghe, ch u ng n i au nh c ê m toàn thân, nín th t p trung suy ngh , trong lòng không bi t ang d y lên c m xúc ph c t p gì.

Cô l ng l ng l y thu c tránh thai trong túi ra, bóc l y m t viên cho vào mi ng, nu t khô.

Thu c th m vào cu ng h ng, v ng c a nó khi n n i chua chất trong lòng cô nh t i ph n nào.

C coi nh tình yêu ích th c luôn ng chất nh v y i!

Bu i chi u, T Gia Th n ón cô t s m. Sau khi u ng thu c xong, c ngày Phùng Nh t Nh t u th y không c tho i mái. Khi nh n i n tho i c a T Gia Th , cô ã xin ngh v s m.

T Gia Th v n t ng mình n s m, ph i i m t lúc, th y cô xu ng nhanh nh v y, anh r t vui v , nh ng mày kiêu ng o nói, “Em s anh lên ó l i trên gh o ám con gái kia ch gì?”

Phùng Nh t Nh t nhìn anh, không lên ti ng.

Anh c i híp m t, nhồi ng i sang th t dây an toàn cho cô, hôn lên m t cô, ng t ngào nói, “Anh ch ng thèm thích m y cô gái tr y ầu.”

Nh l ic th y v t tím c a cô bu i sáng, c ngày hôm nay T Gia Th không th t p trung tinh th n làm vi c, l y h t d ng khí ch y n, nói l i ngon tí ng ng t l y lòng cô. Nói xong, anh c m th y toàn thân n i h t da gà, nhìn sang l i th y cô c i r t g ng g o.

T Gia Th nh y c m phát hi n có i u k l . Anh a tay n u cô, áp trán mình vào trán cô, d u dàng h i, “Em làm sao v y? X y ra chuy n gì à?”

Phùng Nh t Nh t không mu n nói, ng t l i anh, “Chúng ta i n c m i, em ói r i.”

Hôm nay cô ch ng có h ng thú n u ng gì, bu i tr a ch n n a bát, còn nôn ra h t.

Rõ ràng là cô có tâm s , nh ng l i không ch u nói v i anh. Th n s c c a T Gia Th c ng tr m xu ng, không nói gì n a, lái xe r i i.

Nói là i n c m, nh ng anh l i lái xe v nhà mình.

Phùng Nh t Nh t theo anh lên l u, còn t ng anh t o b t ng gì, nh ng v a vào phòng, anh ã chèn cô vào c a, v i v yêu th ng.

Phùng Nh t Nh t toàn thân ầu nh c, khó ch u vô cùng, nh ng c ng không còn s c l c gì ng co v i anh.

D ng nh T Gia Th còn g p gáp h n t i qua, còn ch a trút b xong qu n áo ã l t ng c, n cô vào cánh c a.

Phùng Nh t Nh t v i vàng a tay ch n “ti u ma v ng” ang nóng h m h p n ch y c n c mi ng kia, khó kh n vùng v y, “ i ã... anh mang cái ó vào i.”

T Gia Th ang vô cùng ph n khích, th phì phò, h i, “Cái ó là cái gì?”

“... Bao.”

T Gia Th ch t ng n ng i, sau ó l i càng tr nên h ng say, v a m c v a bá o nói, “Anh không dùng!”

“Không c, b t bu c ph i dùng”, Phùng Nh t Nh t c ng quy t.

“Nh ng bây gi ây làm gì có?”, anh h n h n g m nh , “Lúc nào anh c ng mang theo cái ó m i là không n, úng không?”

Phùng Nh t Nh t y anh ra, quay ng i i, anh l i ch m n hôn cô iên cu ng. Cô d u dàng áp l i, nh gì ng c u kh n bên tai anh, “Hôm nay em v a u ng m t viên thu c c p t c xong, c ngày ã khó ch u l m r i... anh i ra ngoài mua m t h p i.”

T Gia Th c ng trong giây lát, ánh m t anh nhìn cô ph c t p n khó mà di n t thành l i.

M t lát sau, anh hít m t h i th t sâu, t t th ra, c g ng kìm nén.

y ng i cô sang m t bên, anh c m áo khoác ngoài r i i th ng ra c a.

Phùng Nh t Nh t b anh giày vò k ch li t, c m giác choáng váng bu n nôn càng tr nên nghiêm tr ng h n. Cô mu n u ng chút gì ó, nh ng ch tìm th y m t chai n c trong t l nh. Cô ng i lên sô pha r i ch m rãi u ng.

R t nhanh sau ó, T Gia Th ã tr v , lúc i n ch thay giày dép, anh á chi c giày bay v t ra xa, âm thanh l c c c khi n Phùng Nh t Nh t gi t mình quay u nhìn l i. Anh l nh m t xách hai túi l n n, ném m t túi xu ng bên chân cô, r i c m m t túi khác i vào nhà b p.

Phùng Nh t Nh t m chi c túi bên chân mình ra, toàn các lo i n v t th ng ngày cô thích n nh s a bò t i, s a chua, ng g ng, chocolate qu h ch, vitamin, thu c b sung can-xi, gà ác b ch ph ng hoàn... còn có c hai h p “áo m a”.

Cô im l ng c m h p s a chua lên n, chua chua lành l nh, u ng xu ng b ng, xoa d u cái d dày ang nóng r c c a mình, c m giác t t h n r t nhi u.

Cô ng lên i tìm anh.

Còn ch a i n phòng b p, cô ã nghe th y ti ng l ch c ch bên trong. Phùng Nh t Nh t tò mò nép vào cánh c a, nhìn vào thì th y hai tay T Gia Th ang gi con dao lên cao, s c m t l nh lũng, hung h ng ch t xu ng, m t con gà ác thân lìa kh i u ch trong ch c lát.

“Gia Th ...”, Phùng Nh t Nh t kinh h n b t vía.

T Gia Th b t mẫn nhìn cô, chau mày, l nh gi ng nói, “ ng vào ây, em làm gì thì làm i... anh n u c m.”

Phùng Nh t Nh t ch ch tay anh, nói, “Anh b dao xu ng tr c ã...”

T Gia Th vung tay ném con dao vào trong ch u r a, l y kh n tay ra lau tay r i n g n cô, cúi k nh h i, “Gì v y?”

Phùng Nh t Nh t y anh ra bên ngoài, “... Anh thì bi t làm gì ch ? i ra ngoài ng i i i, em làm c m cho.”

T Gia Th b ng d ng b c chân, quay ng i túm l y c tay cô, m nh m kéo vào lòng mình.

Anh ôm cô, hung h ng nói vào bên tai cô, “Cho dù có ph i n m n li n anh c ng không b ói em! Em i ngh cho anh! Anh làm c m!”

úng, anh không bi t n u c m, gi ng nh anh không bi t bày t t m lòng c a mình. C m anh n u r t khó n, gi ng nh tình c m anh dành cho em luôn khi n em c m th y không h nh phúc.

Nh ng h t th y tình c m c a anh, toàn b ch mu n dành cho m t mình em... m c dù i u này r t khó kh n.

T Gia Th lòng phi n mu n không thôi, ôm l y Phùng Nh t Nh t, nh n i nóng mu n bu c ch t l y cánh tay mình.

Ki u ng i có xu t thân nh T i thi u gia, ng nhiên không có kh n ng n u n ng cho l m. Tr c ây vì T Th i, Th nh Th a Quang ã xu ng bệp n u n ng. Sau khi T Gia Th hay tin này, ng nhiên là mu n h c h i anh Th a Quang r i! Anh g i Phùng Nh t Nh t n d y mình n u n.

Phùng Nh t Nh t ngh ra món n gi n nh t, d y anh n u m . Nh ng dù n gi n, T Ma V ng c ng làm thành m t m h n n, không còn là m n a. Khi v t m ra, th y không nhai n i, anh li n n u nát thành m t kh i.

Sau ó có m t l n, h i ch i trong m t s n trang, n a êm, anh b ng ch y n phòng cô p c a, g i ra n m .

trong khe núi sâu t i ó, ti u vi n mang phong cách th i Minh Thanh, ch có m t vùng tr i sao buông xu ng nh u và hai ng i h . Phùng Nh t Nh t b c ng i trong tâm th m ng i trên gh bành ngáp liên h i. T Gia Th ng i x m trên m t t n u m , b d ng h n h v t m cho cô c a anh lúc ó c i này Phùng Nh t Nh t không th nào quên.

Ngày x a p bi t bao!

“Gia Th ...”, Phùng Nh t Nh t c m ng, gi ng nói ngh n ngào.

T Gia Th r u r không vui, l i iên cu ng cú u hôn cô, hai ng i nh l a g n r m hòa làm m t, m mình trong n hôn y. T Gia Th ôm cô ng i lên bàn trang i m, l t áo c a cô xu ng, kích ng hôn lên ng c cô. V a trút b c l p áo, m y v t tím b m trên b vai cô tr nên vô cùng b t m t d i ánh èn i n sáng r c trong nhà b p.

“ ây không ph i là anh làm, úng ch ?”, T Gia Th h i gi ng ng v c.

C êm qua anh không ng mà! Sau khi cô ng , anh luôn ng m nhìn cô, sau ó l i bò d y bơi thu c cho cô, m y d u hôn, d u tay trên c th cô anh u vui m ng r o r c m i m l i nh ng m y l n. H n n a, ch anh làm u là ng c và bên mé ùi cô thôi! B vai này, anh không th bóp m nh tay nh v y c.

“M em”, Phùng Nh t Nh t nói ng n g n.

Kéo áo lên, cô cú u nhìn, th y ánh m t anh, nghiêm túc nói, “Gia Th , cho dù sau này chúng ta có x y ra b t c chuy n gì, anh ng khi n em quá khó x , c không?”

T Gia Th chau mày tr m t , nghe cô nói, th n s c trong h c m t anh càng tr nên thâm tr m, m t lát sau, anh m i tr l i, “ c, anh s c g ng h t s c có th .”

V a r i, trên ng T Gia Th n siêu th , tr lý c a anh ã c h ng d n s d ng thu c tránh thai kh n c p qua i n tho i cho ông ch thân yêu nhà mình nghe, cu i cùng t ng k t, “T ng giám c T , thu c này là cho n u ng.”

T ng giám c T , có ph i anh u ng nh m r i không?

T ng giám c T gi n d , “Phí l i! L nào còn có thu c tránh thai cho àn ông u ng sao?”

Ngài tr lý v n t ng b n x nam già nào ó v a chiêm nghi m còn ch a có kinh nghi m, u ng nh m thu c tránh thai kh n c p, nh ng nghe gi ng i u c a

ông ch nhà mình sao l i gi ng nh là “N u có lo i dành cho àn ông u ng thì tôi c ng u ng” v y?

Anh ta ngh m t lát, th n tr ng vòng vèo th m dò, “Tài li u cho th y, lo i thu c này th ng gâyt n h i n c th .”

T ng giám c T gi n tím m t, “Phí l i! ã là thu c thì có ba ph n c. Có lo i thu c nào không t d ng u ng mà l i có l i cho s c kh e không h ?”

au lòng và h i h n ch t ch a trong l i nói này khi n ngài tr lý t t ng ngay l p t c!

Ôm máy tính, m i ngón tay nh bay tìm tòi, tr lý nhanh nh n báo cáo, “Tác d ng ph th ng th y c a thu c tránh thai c p t c là bu n nôn, nôn m a. Bác s ki n ngh có th n chút n th ng ngày ph n thích n t ng c ng kh u v . N u vùng b ng d i c ng ch ng, có th pha n c ng g ng gi m b t c m giác khó ch u t cung.”

Tìm ki m tài li u trên m ng luôn kéo theo m t lo t thông tin có liên quan. Tr lý tích c c tìm ki m, h ng i c a tài li u d n d n l ch n vi c làm th nào ch a au b ng khi hành kinh... Cho nên, sau ó, T ng giám c T m i xách v c gà ác b ch ph ng hoàn.

B ch ph ng là gì T ng giám c T không bi t, nh ng gà ác thì anh bi t! Canh gà ác còn r t t t cho c th n a y. Th nên, anh l i mua thêm m t con gà ác ông l nh v h m canh.

Nh ng lo i gà ác này... sao l i x u xí th c ch ? Ng i có trình th ng th c cao siêu nh T i thi u gia vô cùng bu n b c. D i s ch ot xa c a Phùng Nh t Nh t, anh chau mày ch t con gà ác x u xí không a n i này thành t ng mi ng. Phùng Nh t Nh t chu n b xong g ng, hành và các gia v , hai ng i h p l c h m m t n i canh gà ác.

T i thi u ph i hai ti ng canh gà m i có th n. Phùng Nh t Nh t c m ng ng i tr c bàn, n m n li n nhão nhoét.

T i thi u gia có chút ng i ngừng, ng i i di n, nhìn cô ch m ch m, ánh m t l p lánh nh sao. Phùng Nh t Nh t tò mò h i anh, “Sao v y?”

“Khó n à?”, anh c ng i u hóa th dài m t ti ng, chau mày, “Nhìn c ng không ngon mà! Ch c ch n là r t khó n!”

“ m”, Phùng Nh t Nh t c i híp m t.

T Ma V ng tr m t ch sau m t giây, “Khó n thì em ng n n a!”

Phùng Nh t Nh t bi t ngay anh s th này, trong lòng v a ng t ngào v a th y bu n c i. T Ma V ng tr ng m t, m t m ày cau có kéo bát m tr c m t cô l i, há mi ng nu t h t ng m nhão nhoét, v a n v a hung h ng tr ng cô.

Phùng Nh t Nh t nhìn anh, c i t m t m, m t lúc sau m i ng d y, nhòai t i hôn anh qua chỉ c bàn.

Mùi v m n li n th m n c m i, ng i a s ch s nh T i thi u gia th m c n nh n, sau ó hé mi ng ng m l y ôi môi bóng m c a cô.

N hôn tràn ng p mùi v m n li n v a tán phát ra là không th thu l i. Chi n tr ng chuy n d ch t bàn n n gh t a, n n nhà, sô pha... Hai ng i m i n m th mùi v , dù có l n qua l n l i th nào c ng c th y không , ch h n không th kh m i ph ng vào c th mình. Cu i cùng, ph i n khi m trên gi ng trong phòng ng u b rung chuy n, r i v trí c , hai ng i m i coi nh xong.

Lúc k t thúc, c hai m hôi m ài, tóc tai T Gia Th hoàn toàn t s ng, l n tóc t c vào má Phùng Nh t Nh t ng a ng a. Cô ch ng còn chút s c l c nào, g ng g ng nâng tay ôm l y c anh.

T Gia Th c c vào cô, c h ng phát ra ti ng rên r t m h , r t d u dàng.

“D y thôi”, Phùng Nh t Nh t ã khàn gi ng.

T Gia Th hi m khi nghe l i nh v y, buông cô ra r i ng i d y.

Th t ra anh v a nh l i, lúc anh t phía sau ti n t i, tay anh nhéo vào eo cô khi n cô nh y v phía tr c, p vào u gi ng.

L t ng i toàn thân ang ph t h ng kia l i, anh v n ng i b t sáng èn u gi ng, ánh èn điều d u soi xu ng c th tr ng nỡ c a ng i bên c nh. T Gia Th v a nhìn, th h t ra m t h i, ngay c “t i u ma v ng” phía d i c ng th dài m m nh n.

“Ch này c a em... là sao v y?”, ngón tay anh ch lên eo cô r i kh vu t ve, v a kinh ng c v a n i cái.

C th Phùng Nh t Nh t còn ch a ng ng ngh hoàn toàn, đáng v u o i, ngo c tay anh n m xu ng. Cô rúc vào lòng anh, c m l y tay anh xoa lên phía bên ph i u mình, “Bu i sáng, lúc em quay v b m b t c, m r t t c gi n, em còn cãi l i m . Cha em nghe v y n i cái, á em m t cái, u b p vào t ng.”

T Gia Th ng i ph t d y!

“Gia Th !”, Phùng Nh t Nh t b nhào n ôm l y eo anh, “Anh ng i âu c ! Anh n m xu ng... ôm em!”

Chân T Gia Th ã nh c xu ng gi ng, b cô ôm eo không i n i, ng i ó v n khí h i lâu m i n m xu ng, nh nhàng ôm cô vào lòng.

Ng c anh ph p ph ng k ch li t, ch ng nói m t câu.

Phùng Nh t Nh t v a c m ng v a bu n bã, ra s c chui vào lòng anh.

M t lát sau, anh a tay ch ng ôm cô, c ng ng c nh ng d u dàng, v v lên l ng cô.

“ au không?”, tay anh l n xu ng, vu t ve kh p ng i cô, r t nh , r t nh .

Lúc này, Phùng Nh t Nh t c m th y h nh phúc d t dào, cô l c u vui v nói, “Không au n a r i!”

“L n sau b t k là ai, ch c n ng chân ng tay v i em thì em ph i tránh i. Tránh i là s không vì c gì c ... ng mình b th ng n a”, T Gia Th ng ng m t lát, gi ng nói th p h n r t nh i u, áp vào tai cô, “Tr c kia, ch gái anh c ng th ng xuyên ánh anh. M c dù m i ng i u nói ch y ánh là vì mu n t t cho anh, nh ng anh v n c m th y b ánh r t au, r t khó ch u.”

Anh nói r t nh . Nh ng l i này t tr c t i gi anh ch a t ng nói v i ai, ch riêng mình cô.

Phùng Nh t Nh t c ng hi u m t chút v T Gia Vân, ch gái c a T Gia Th . Nh l i hôn c c a T Gia Vân và Th nh Th a Quang làm m xôn xao d lu n n m ó, m c dù c b n ch y không yêu Th nh Th a Quang, nh ng c ng t ng làm kh T Th i. Ngày y, T Gia Vân v a ra tay, T Th i ã s p .

Sau ó vì T Gia Th , Phùng Nh t Nh t l i ph i i m t v i T Gia Vân.

Th t ra, cô mu n nói v i T Gia Th r ng, “Ch gái anh không gi ng cha m em. Ch y yêu anh bi t nh ng nào!”

Nh ng e r ng T Gia Th c ng gi ng nh cô, c m th y toàn th gi i này ch có hai ng i h yêu th ng nhau.

“Không au n a...”, cô a tay xoa m t anh, th i vào c m anh, d dành nh m t a tr .

T Gia Th cúi u hôn cô, r t kh khàng, r t d u dàng, nói, “Em ng m t lát i, ng nói gì c !”

trong lòng anh, ng yên m t lát. Anh không làm c nh ng vi c khác, nh ng chí ít có th b o m trong kho nh kh c này, em s có gi c m ng p an lành.

Anh d dành, Phùng Nh t Nh t chìm vào gi c ng , m t gi c ng tròn y. Không bi t bao lâu sau, cô t nh l i. C ng không bi t là m y gi , xung quanh

còn t i m , anh v n ôm cô, bàn tay kh vu t trên l ng cô v n nh nhàng nh v y.

Phùng Nh t Nh t b ng d y lên c m giác c a thiên tr ng a c u.

Cô h nh phúc n m thêm chút n a, thò ng i ra qu i n tho i trên t u gi ng. Ng i ôm cô kh ng y, gi ng r t t nh táo, “H ?”

“M y gi r i?”

T Gia Th cô nhìn ng h trên c tay mình, “M i m tr i”, anh hôn lên tóc cô, “Mu n d y ch a? Anh a em v .”

Ngôi nhà ó... vòng tay m áp c a anh... Phùng Nh t Nh t h quy t tâm, chui vào lòng anh, ngáp m t cái, gi ng cô r , “Không c n âu!”

Th t ra, T Gia Th không mu n cô i chút nào.

Lúc này, anh l i ôm ch t l y cô, th a mẫn dán vào tai cô c i h i, “Th t sao? Em không s m l i ánh em n a à? Cô bé áng th ng!”

“Sáng mai em n th ng công ty, có l m s không phát hi n ra”, Phùng Nh t Nh t vùi u vào lòng anh, r u r nói, “Dù sao gi quay v ch c ch n s b ánh.”

T Gia Th th dài, “Bà y là m c a em sao? Sao c nh dì gh c a cô bé L Lem th ?”

Phùng Nh t Nh t ch c tay vào c ng c s n ch c c a anh, “Là dì gh c a cô bé L Lem còn t t, hoàng t s n c u em.”

Cô l m b m, gi ng nói r t nh . T Gia Th h i, “Em nói gì?”

“Không có gì, ng thôi.”

Hai ng i ôm l y nhau ng m t êm.

Sáng ngày hôm sau, Phùng Nh t Nh t ang r a m t trong phòng t m. C a v a m , T Gia Th l o o b c vào, u tóc bù xù, b d ng ngái ng , không th nh n ra ây chính là v s p c a F.D ti ng t m l y l ng.

Anh nghênh ngang b c vào, nâng n p b n c u lên, ngang nhiên ng v ng vàng.

Th y Phùng Nh t Nh t nhìn mình trong g ng, anh n n c i ng ng n... “tí u ma v ng” ng o ngh n ng c, vênh m t.

Phùng Nh t Nh t không thèm m x a n tên d h i ó vùi u r a m t.

Canh gà ác h m sau m t êm ã nh , th m l ng n c m i. Phùng Nh t Nh t l y n c canh gà n u cháo, m i ng i m t bát cháo, m t ùi gà.

N u không ph i T Gia Th nh t quy t a gà vào bát cô thì b a sáng này v n c coi là vui v .

T Gia Th r t vui s ng, ích thân a Phùng Nh t Nh t không m y vui v n công ty. Có l là t i qua ng ngh àng hoàng, tr ng thái tinh th n c a Phùng Nh t Nh t hôm nay t t h n hôm qua r t nhi u, t t n m c cô quên bếng c chuy n êm qua không v nhà. Bu i t i tan làm, cô h n h ch y v , v a y c a b c vào, chào ón cô là m t ng qu n áo p vào m t. Cô b ném vào m t, s ng s t hết lên m t ti ng, “M ?”

M Phùng khom l ng, ra s c y, m t chỉ c va ly hành lý âm vào cánh c a ngay ch Phùng Nh t Nh t ng, sau ó “ph ch” m t ti ng, xu ng t.

M Phùng ch tay vào con gái, cao gi ng nói, “Mày ng có g i tao là m ! Tao không có a con gái không bi t x u h nh mày! Mày dám không v nhà ng ch gì? V y sau này mày kh i c n v n a! C m l y c a mày r i xéo i v i nó i!”

Phùng Nh t Nh t nh r t xu ng h m b ng, ng ó không nói gì.

Ng c m Phùng ph p ph ng, hi n nhiên ang trong c n gi n d . Cô con gái t nh n l n v n luôn nghe l i hi u chuy n lúc này gi ng nh m t con ng i khác, ngang b ng, m t câu m m m ng c ng không ch u nói.

Trong lúc hai m con i m t, khí th m nh y u d n i v trí, m t m Phùng hoe.

Lúc này, Phùng Nh t Phàm ang trên ng v i vàng tr v , v a vào nhà ã th y m , n n nhà âu âu c ng là qu n áo c a ch gái, bên c a còn có va ly hành lý úp ng c.

C u v i vàng nh c chân nh y vào, l n ti ng nói, “ ng ng th ! M , m ng ánh ch con! Có chuy n gì thì t t nói!”

M Phùng th y con trai tr v , thêm ph n t tin, c i l nh hai ti ng, nói, “M không ánh nó, m không t i gì ph i làm v y c ! M b o nó cút ra ngoài s ng v i th ng àn ông c a nó!”

Phùng Nh t Phàm nhìn v phía ch gái mình, phát hi n nét m t ch vô cùng bình t nh, bình t nh n áng s . Dù sao c u c ng v n còn nh , ch a t ng th y b d ng này c a ch gái, nên vô cùng s hã.

“Ch ... ch nói câu gì i ch ! Ch c t t quan h v i gã T Gia Th kia r i ch !”

Phùng Nh t Nh t ã lên ti ng, “Gi con s i, dù sao thì cha m có con trai ph ng đ ng r i, không c n n con n a. Ch là... m , tr c kia m nói ti n con a m i tháng, m s gi cho con m t n a, bây gi m có th a cho con không? Con mu n mua m t c n nhà cho mình.”

Th c ra, m Phùng ch t c gi n nên hù d a con gái thôi, b ng không c ng s không tìm lý do tách cha Phùng ra, còn c ý g i con trai v . Lúc này, nghe con gái nói v y, bà nh b sét ánh, qu th t không dám tin!

Phùng Nh t Phàm c ng s ngâ ng i, “Ch , ch ...”

“Mày cút!”, m Phùng r ng to, khi n m i ng i u gi t n y mình.

Cu i cùng, Phùng Nh t Nh t và hành lý ã b y ra kh i c a. Phùng Nh t Phàm cao gi ng g i r i ch y t i kéo cô l i không ng c ng b n ánh.